

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

KOMITET REGIONÓW

98. SESJA PLENARNA W DNIACH 29–30 LISTOPADA 2012 R.

Rezolucja Komitetu Regionów „Priorytety Komitetu Regionów na rok 2013 w kontekście programu działalności legislacyjnej i prac Komisji Europejskiej”

(2013/C 17/01)

KOMITET REGIONÓW

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lipca 2012 r. „Priorytety Komitetu Regionów na rok 2013 w kontekście programu prac Komisji Europejskiej”⁽¹⁾ oraz swoją rezolucję w sprawie konkluzji Rady Europejskiej z jej wiosennego posiedzenia w 2012 r.⁽²⁾;
- uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej dotyczący jej programu prac na rok 2013⁽³⁾ oraz swój protokół o współpracy z Komisją Europejską, podpisany w dniu 16 lutego 2012 r.;
- uwzględniając rezolucję ustawodawczą Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie programu prac Komisji na rok 2013⁽⁴⁾;

Najważniejsze priorytety polityczne na rok 2013

1. Uważa, że konieczność przezwyciężenia kryzysu gospodarczego, społecznego i finansowego to najpoważniejsze wyzwanie, przed którym stoi Unia Europejska. Dlatego też stanowczo popiera wysiłki zmierzające do tego, by UE w większym stopniu i konsekwentnie skupiała się na następujących kwestiach:

- strategia „Europa 2020”;
- jednolity rynek;

— ukierunkowane inwestycje, w szczególności w badania i innowacje, przy czym (europejskie) uczelnie i ośrodki badawcze, środowisko biznesu i władze (potrójna spirala) powinny ze sobą współpracować, aby w inteligentny sposób urzeczywistnić strategię „Europa 2020”;

— osiągnięcie konkretnych rezultatów, we współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi.

2. Apeluje o przyjęcie ambitnych wieloletnich ram finansowych i wyposażenie Unii w rzeczywiste zasoby własne.

3. Wyraża zadowolenie, że kładzie się nacisk na kwestię bezrobocia wśród młodzieży, i jest gotów wnieść wkład w opracowanie przyszłego pakietu w sprawie zatrudnienia młodzieży.

4. Przypomina o swoich wzmocnionych przez traktat lizboński kompetencjach w dziedzinie zasady pomocniczości i o swoim zobowiązaniu, by działać jako punkt odniesienia co do właściwego stosowania tej zasady. W tym kontekście podkreśla, że będzie przywiązywać wielką wagę do monitorowania inicjatyw UE zawartych w programie prac Komisji na 2013 r. i zwraca uwagę na swój program prac poświęcony monitorowaniu stosowania zasady pomocniczości w 2013 r., który ma zostać przyjęty w styczniu.

⁽¹⁾ CdR 1031/2012 fin.

⁽²⁾ CdR 42/2012 fin.

⁽³⁾ COM(2012) 629 final.

⁽⁴⁾ P7_TA(2012) 0319.

5. Popiera pomysł przeprowadzenia dogłębnej debaty na temat przyszłości Europy z perspektywy legitymacji demokratycznej, odpowiedzialności i skutecznej integracji, ponadto uważa, że niezbędne jest określenie politycznego stanowiska Komitetu Regionów w sprawie przyszłej roli szczebla regionalnego i lokalnego, w tym w sprawie ewentualnych zmian konstrukcji instytucjonalnej UE. Komitet Regionów będzie więc ożywiać wszelką dyskusję nad reformą traktatów w 2013 r. poprzez organizowanie debat politycznych i poprzez większe eksponowanie zasady pomocniczości i koncepcji wielopoziomowego sprawowania rządów jako istotnych narzędzi, które pomagają w osiągnięciu tych celów.

6. Popiera wezwanie zawarte w rezolucji Parlamentu Europejskiego z 20 listopada 2012 r., aby państwa członkowskie rozważyły przystąpienie do „paktu na rzecz inwestycji społecznych”. Pakt ten, wzorowany na pakcie euro plus, ustalałby cele inwestycji społecznych, które państwa członkowskie miałyby osiągnąć w ustalonym czasie, tak aby zrealizować założenia strategii „Europa 2020” w dziedzinie zatrudnienia, spraw społecznych i edukacji, zgodnie z roczną analizą wzrostu gospodarczego i krajowymi programami reform.

7. Będzie w dalszym ciągu analizować oddziaływanie terytorialne programu działalności legislacyjnej Komisji Europejskiej.

Unia gospodarcza i walutowa

8. Domaga się, aby zasięgnięto jego opinii w sprawie planu KE na rzecz szeroko zakrojonej i rzeczywistej europejskiej unii walutowej, zważywszy na istnieniu wymiaru terytorialnego w każdym z czterech filarów planu.

9. Apeluje o lepszą koordynację polityk gospodarczych i społecznych między poziomami europejskim i krajowym w kontekście europejskiego semestru i wnosi o silniejsze włączenie władz lokalnych i regionalnych do tej koordynacji. KR będzie kontynuował monitorowanie postępów w tym kierunku, a zarazem zabiegał o ściślejszą współpracę z Parlamentem Europejskim.

10. Zdecydowanie popiera wystosowany do Komisji apel Parlamentu Europejskiego⁽⁵⁾ o „pełne uwzględnienie” w następnej rocznej analizie wzrostu gospodarczego „roli budżetu UE w procesie związanym z europejskim semestrem przez podanie rzeczowych i konkretnych danych dotyczących efektów uruchamiania, efektów katalizatora, efektów synergii i efektów uzupełniających wywieranych przez budżet na wydatki publiczne na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym”.

11. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że na poziomie UE wdrażane są skuteczne mechanizmy pozwalające zagwarantować zrównoważoną politykę budżetową w państwach członkowskich, jednak ostrzega przed zagrożeniami, jakie

koordynacja polityki budżetowej na poziomie UE może stwarzać dla władz lokalnych i regionalnych oraz dla świadczenia odpowiednich usług publicznych.

12. Wyraża ubolewanie, że w programie prac nie została uwzględniona jego propozycja dotycząca zielonej księgi na temat synergii między budżetem UE, budżetami krajowymi i budżetami niższego szczebla; przypomina w szczególności o swoim poparciu dla idei opracowania na poziomie UE komunikatu w sprawie jakości wydatków publicznych, w którym należałoby zająć się m.in. tym, aby przy obliczaniu deficytu budżetowego oddzielano wydatki bieżące od inwestycji w celu uniknięcia sytuacji, w której inwestycje z długookresowymi korzyściami netto byłyby zaliczane do wydatków.

13. Zobowiązuje się do gruntownego przeanalizowania lokalnych i regionalnych aspektów unii bankowej.

14. Domaga się, by przedstawiono wyjaśnienia w kwestii instrumentu prawnego przewidzianego dla inicjatywy dotyczącej rachunku bankowego.

Polityka spójności

15. W związku z toczącymi się negocjacjami w sprawie wieloletnich ram finansowych zdecydowanie opowiada się za tym, by polityka spójności stała się strategią inwestycyjną opartą na efektywnych wydatkach i solidnym budżecie, którego nie należy zmniejszać, jeśli chcemy stymulować wzrost i tworzyć miejsca pracy, zwiększać konkurencyjność i likwidować nierówności terytorialne w obrębie poszczególnych regionów UE i pomiędzy nimi, zwłaszcza w czasie kryzysu.

16. Ubolewa, że zaproponowany przez Komisję Europejską „kodeks postępowania” nie został uwzględniony w programie prezydencji cypryjskiej; wnosi, by Komisja Europejska wspierała i analizowała zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych w proces opracowywania umów o partnerstwie i odpowiednich programów operacyjnych, i domaga się, by do końca roku 2013 zostało przedstawione sprawozdanie na ten temat. W tym kontekście Komitet Regionów będzie pilnie śledził odnośne negocjacje oparte na mandatach negocjacyjnych Komisji dla poszczególnych krajów w odniesieniu do funduszy objętych wspólnymi ramami strategicznymi na lata 2014–2020, zwłaszcza w świetle zasady partnerstwa.

17. Domaga się, by Komisja Europejska przeprowadziła formalne konsultacje w sprawie przeglądu wytycznych dotyczących regionalnej pomocy państwa.

18. Wnosi o stworzenie europejskiej strategii rozwoju obszarów wiejskich, umożliwiającej przywrócenie równowagi zasobów przeznaczanych na obszary wiejskie, których poziom rozwoju wciąż sytuuje się poniżej średniej UE, a często znacznie poniżej poziomu rozwoju regionów o przewadze obszarów miejskich.

⁽⁵⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie europejskiego semestru na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2012.

19. Apeluje o przyjęcie zmienionego rozporządzenia w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej, odrębnego od pakietu legislacyjnego dotyczącego funduszy strukturalnych.

Jednolity rynek

20. Wyraża ubolewanie z powodu powolnego tempa wdrażania Aktu o jednolitym rynku.

21. Odnotowuje zamiar Komisji, by przedstawić wniosek w sprawie obowiązkowych faktur elektronicznych w zamówieniach publicznych, niemniej zwraca uwagę, że całkowite przedstawienie się na systemy elektroniczne będzie stanowiło poważne wyzwanie dla niektórych samorządów lokalnych i regionalnych, które mogłyby potrzebować pomocy lub dłuższego okresu przejściowego.

22. Wzywa do tworzenia partnerstw na rzecz Small Business Act (SBA) z myślą o dalszym wdrażaniu SBA na poziomie poniżej krajowego. Jest zdania, że inicjatywa „Europejski Region Przedsiębiorczości”, w ramach której KR od 2010 r. przyznaje nagrody, mogłaby dostarczać inspiracji do dalszego promowania przedsiębiorczości, szczególnie wśród młodzieży.

23. Chciałby, aby Komisja wyjaśniła, dlaczego plan działania w dziedzinie e-zdrowia, do którego przyjęcia Komitet Regionów wcześniej wzywał i który został zapowiedziany w programie prac na 2012 r., nie został jeszcze przedstawiony i nie pojawia się ani wśród pozycji, których przyjęcie zostało zaplanowane do końca 2012 r., ani w programie prac na 2013 r.

24. Uważa, że konieczna jest większa pewność prawa w przypadku działań w dziedzinie społecznej gospodarki rynkowej, i w związku z tym apeluje o ustanowienie statutu europejskiego towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych.

25. Z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji Europejskiej, by zmodernizować przepisy UE w zakresie pomocy państwa i zmniejszyć obciążenia administracyjne poprzez przyjęcie ogólnych przepisów w zakresie wyłączeń blokowych, i wzywa w tym względzie do podniesienia progu *de minimis*.

26. Ubolewa nad tym, że Komisja Europejska nie przeprowadziła z KR-em formalnych konsultacji w kontekście opracowania nowych wytycznych dotyczących stosowania unijnych przepisów w zakresie pomocy państwa do publicznego finansowania sieci szerokopasmowych.

27. Wyraża zadowolenie, że w załączniku II do programu poświęcono uwagę konkretnym inicjatywom w zakresie uproszczenia i redukcji obciążeń administracyjnych, i deklaruje zamiar przyczyniania się do ich realizacji.

Budowa sieci jutra

28. Zwraca się do Komisji Europejskiej o podjęcie kroków w celu rozwiązania problemów z połączeniami między

państwami członkowskimi i pomiędzy regionami; w tym kontekście wzywa Komisję Europejską do zwiększenia wysiłków mających na celu zmniejszenie izolacji energetycznej niektórych państw członkowskich, a także wprowadzenie do 2014 r. w pełni operacyjnego wewnętrznego rynku energii.

29. Ubolewa nad brakiem jasnych zobowiązań Komisji Europejskiej do wzmocnienia polityki służącej rozwinięciu nowoczesnej infrastruktury sieci przesyłowej, a zwłaszcza wprowadzeniu inteligentnych sieci i inteligentnego opomiarowania, które są ważnym elementem efektywności energetycznej i bezpieczeństwa dostaw; wzywa Komisję Europejską do propagowania środków ułatwiających rozpowszechnienie mikroprodukcji energii i jej włączenia do systemu dystrybucyjnego.

30. Ubolewa nad tym, że program prac Komisji Europejskiej nie wiąże się z dalszymi inicjatywami związanymi z mobilnością miejską. W tym kontekście ponownie stwierdza, że elektroniczne i inteligentne wystawianie biletów, np. za pomocą urządzeń przenośnych, we wszystkich rodzajach transportu jest istotnym warunkiem wstępnym zrównoważonej mobilności miejskiej. Wyraża nadzieję, że kwestią tą można będzie się zająć w ramach zaplanowanych działań następczych związanych z zieloną księgą w sprawie zintegrowanego europejskiego rynku płatności realizowanych przy pomocy kart płatniczych, przez internet i za pośrednictwem urządzeń przenośnych.

31. Oczekuje, że Komisja Europejska wykorzysta wszystkie możliwości, aby doprowadzić do konsekwentnej realizacji celów wytyczonych podczas przeglądu transeuropejskiej sieci transportowej.

32. Oczekuje wniosku dotyczącego przyszłej polityki portowej w UE. Przypomina o potrzebie poddania go ocenie oddziaływania terytorialnego.

Wzrost, zatrudnienie i włączenie społeczne

33. Uważa, że mobilność pracowników w obrębie państw członkowskich i pomiędzy nimi jest ważnym czynnikiem w walce z bezrobociem, wobec czego popiera plany modernizacji publicznych służb zatrudnienia, zwracając szczególną uwagę na reformę EURES (Europejskich Służb ds. Zatrudnienia), które obecnie pracują poniżej swych możliwości. Niemniej przypomina także, iż publicznymi służbami zatrudnienia często zarządzają władze lokalne i regionalne, z którymi trzeba się w pełni skonsultować w sprawie tych reform.

34. Ubolewa, że Komisja Europejska nie wysłuchała wielokrotnych apeli KR-u o opracowanie europejskiej strategii na rzecz mieszkalnictwa socjalnego, która m.in. wyjaśniłaby reguły konkurencji mające zastosowanie do mieszkalnictwa socjalnego i pomogłaby władzom lokalnym i regionalnym w zapewnianiu godziwych i przystępnych cenowo mieszkań socjalnych, promowaniu mieszania się grup społecznych i zwalczaniu dyskryminacji.

35. Wskazuje na znaczenie programów emerytalnych z punktu widzenia władz lokalnych i regionalnych, które są ważnymi pracodawcami. Oczekuje więc, że Komisja Europejska w swym wniosku uwzględni propozycje dotyczące sprawniejszego transgranicznego transferu pracowniczych praw emerytalnych.

36. Uważa ustanowienie platformy współpracy w zakresie walki z pracą nierejestrowaną za inicjatywę, która pojawiła się we właściwym momencie. Uznaje za istotne włączenie do tej platformy regionalnych organów egzekwowania prawa oraz inspektoratów pracy. Dostrzega ponadto wiele możliwości powstania synergii między tą platformą a wnioskami w zakresie pełniejszego egzekwowania praw dotyczących delegowania pracowników.

37. Wzywa Komisję Europejską do zadbania o to, by w nowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz produkcji filmowej i innych utworów audiowizualnych utrzymano – zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE – obowiązek terytorialnego wykorzystania środków, opisany w komunikacie dotyczącym kinematografii z 2001 r.

38. Ubolewa nad niskim poziomem ambicji w zakresie kultury, jaki można zaobserwować w programie prac, jeśli weźmiemy pod uwagę jej znaczenie dla tożsamości europejskiej i jej potencjał w zakresie wzrostu.

Lepsze wykorzystanie zasobów Europy

39. Przyjmuje z zadowoleniem publikację 7. programu działań w zakresie środowiska, który jest kluczowym narzędziem pozwalającym przełożyć cele strategii „Europa 2020” na działania w zakresie środowiska i który powinien skupiać się na poprawie wdrażania polityki UE dotyczącej środowiska w ścisłej współpracy ze wszystkimi szczeblami sprawowania rządów, na uwzględnianiu kwestii dotyczących środowiska we wszystkich dziedzinach polityki oraz na międzynarodowym wymiarze wyzwań ekologicznych.

40. Apeluje, by w strategii UE na rzecz adaptacji do zmiany klimatu uwzględnić rozdział dotyczący konkretnych działań na poziomie regionalnym i gminnym, a także wytyczne i wsparcie dla decydentów szczebla lokalnego i regionalnego w zakresie rozwiązań dotyczących funduszy i zarządzania, zgodnie z propozycjami wysuniętymi przez Porozumienie Burmistrzów.

41. Zobowiązuje się do współpracy z Komisją Europejską na rzecz pomyślnego wdrożenia postanowień Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), która odbyła się w Ad-Dausze, i Planu działania na rzecz zasobooszczędnej Europy.

42. Oczekuje przeglądu unijnej polityki dotyczącej powietrza, by wzmocnić dyrektywę w sprawie krajowych pułapów emisji, tak by zmniejszyć stężenie tła. Popiera zaostrenie norm dla pojazdów i wzywa do podjęcia kwestii emisji z transportu morskiego, ruchu lotniczego i rolnictwa, a jednocześnie do uproszczenia wskaźników i kryteriów pomiaru. Wzywa

także do zintegrowania unijnej polityki jakości powietrza z innymi obszarami polityki, a zwłaszcza z polityką w dziedzinie transportu, mieszkalnictwa, energii, klimatu i polityką przemysłową.

43. Ponawia swe zobowiązania na rzecz wzmocnionej współpracy z Komisją Europejską w zakresie wdrażania unijnej strategii na rzecz ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.

44. Z zadowoleniem przyjmuje wystosowane przez Europejski Bank Inwestycyjny do Komitetu Regionów zaproszenie do przyczynienia się do prac nad przyszłą polityką dotyczącą pożyczek związanych z energetyką. Wzywa do udostępnienia pożyczek dla małych i średnich firm oraz władz lokalnych i regionalnych na inwestycje w dziedzinie efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych. W tym kontekście uważa, że narastające zagrożenie ubóstwem energetycznym należy uwzględnić w unijnych inicjatywach w zakresie polityki energetycznej.

Europa dla obywateli

45. Pragnie zaangażować się w planowanie wszystkich działań UE związanych z Europejskim Rokiem Obywateli 2013, by podnieść wśród obywateli świadomość i zrozumienie przysługujących im praw, w trosce o to, by usunąć wszelkie pozostałe przeszkody stojące na drodze do stosowania tych praw oraz wzmocnić samo pojęcie obywatelstwa Unii Europejskiej.

46. Z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję Europejską zamiar przygotowania sprawozdania o zwalczaniu korupcji i sporządzenia tabeli wyników dotyczącej wymiaru sprawiedliwości, jako mechanizmów, które przyczynią się do zwiększenia zaufania obywateli do administracji publicznej wszystkich szczebli, oraz proponuje swą pomoc w pracach nad tymi dokumentami.

47. Oczekuje możliwości współpracy z Komisją Europejską nad siecią integracji, by doprowadzić do jedności w różnorodności.

Globalny wymiar Europy

48. Zaleca Komisji, by w sprawozdaniach na temat strategii rozszerzenia bardziej szczegółowo zajęła się sytuacją samorządów lokalnych i regionalnych, i w odpowiednich przypadkach zwróciła uwagę krajów ubiegających się o członkostwo w UE na potrzebę przeprowadzenia decentralizacji.

49. Wnosi o ułatwienie dostępu podmiotów lokalnych i regionalnych w krajach objętych procesem rozszerzenia i w krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa do specjalnych funduszy UE dla tego obszaru oraz popiera dalsze wykorzystywanie istniejących programów, w tym programów Erasmus Mundus i EUWT, z udziałem partnerów w krajach sąsiadujących z UE.

50. Potwierdza zamiar kontynuowania pozytywnej współpracy z Komisją Europejską w ramach Instrumentu na rzecz administracji lokalnej, aby zwiększyć potencjał lokalny oraz promować wiedzę o UE i jej procedurach w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących. Zachęca Komisję do rozważenia możliwości rozszerzenia tego instrumentu na władze lokalne w krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa.

51. Pozytywnie odnosi się do rozróżnienia między rolą władz lokalnych i regionalnych a rolą społeczeństwa obywatelskiego w realizacji celów polityki współpracy na rzecz rozwoju, które to rozróżnienie Komisja Europejska wprowadziła, wydając

odrębne komunikaty w tych sprawach. Wzywa Parlament Europejski do przyjęcia takiego samego podejścia.

52. Oczekuje, że miasta i regiony zostaną zaangażowane w określanie stanowiska UE na szczyt w sprawie milenijnych celów rozwoju na 2015 r.

53. Zobowiązuje swego przewodniczącego do przedłożenia niniejszej rezolucji przewodniczącym Komisji Europejskiej, Rady Europejskiej i Parlamentu Europejskiego oraz cypryjskiej prezydencji w Radzie UE, a także przyszłym prezydencjom: irlandzkiej i litewskiej.

Bruksela, 30 listopada 2012 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
